

Вито Марновић

ПЕЈЗАЖ ПАДА

Сив се соко стрмој страни стушти
Писком пила правећ пејзаж пада

Тисућ тица тужну тицу тражи
Гласом гласа где год грло грла

Сур се сумрак свећом сунца сева
Мирис мрца месом мозак мути

Мером моћи мален можда мора
Писком пила правит пејзаж пада

БОГОВИ

Дадоше ми сапет језик
Да бих викат немоћније

Дадоше ми тесне речи
Да бих лагат комотније

Дадоше ми празан живот
Да бих живет несносније

КОЖА

1

Сасвим тако случајно
Видим једну кожицу
У кожици никога
Просто да се зачудим

Сасвим тако случајно
Сам у себи помислим
Не би било згорега
У њу да се уселим

Сасвим тако случајно
Оба ока отворим
Лево-десно погледам
У кожицу утрчим

Буде буде замало
 Ето мени нелепа
 Ко да паде из неба
 Из ње да ме истера

Буде буде замало
 Ето мени нељуда
 Страшне кретње изводи
 Њима да ме заплаши

3

У мени се претури
 Комад стрепње огромне
 Оба ока затворим
 Све у себи замрачим

У мени се накупи
 Бисер речи чудесне
 Обе усне заклопим
 Све у себи говорим

4

Ја ти нећу напоље
 Пожар да ме изгори
 Шта ће бити од мене
 Ако кожу напустим

Ја ти нећу напоље
 Курјак да ме изгони
 Шта ће бити од мене
 Ако ребра изгубим

Ја ти нећу напоље
 Ветар да ме износи
 Шта ће бити од мене
 Ако јетру оболим

Ја ти нећу напоље
 Змија да ме усмрти
 Шта ће бити од мене
 Ако срце оголим

Ја ти нећу напоље
 Болест да ме ухвати
 Шта ће бити од мене
 Ако негр заноћим

Ја ти нећу напоље
Несвест да ме обори
Шта ће бити од мене
Ако главом померим

5

Горе су ми очице
Доле су ми удови
Немам кога — никога
коме да се обратим

Горе су ми намере
Доле су ми друмови
Немам куда — никуда
У свет да се упутим

Горе су ми болови
Доле су ми уздаси
Немам коме — никоме
Своме да се пожалим

6

Што си такав најпослед
Нисам ни ја без крви
Пусти мене забога
У њој да се опружим

Што си такав најпослед
Нисам ни ја без срца
Пусти мене донекле
Човек да се осетим

Што си такав најпослед
Нисам ни ја једини
Иди нађи некога
Ко ће да ме замени

7

Страшно време напољу
Мимо мене протиче
Тужан седим унутра
Дане своје проводим

Страшно време напољу
Мимо мене пролази
Нигде нема никога
Речју да ме утеши

Страшно време напољу
Мимо мене одлази
Нигде није никога
Ко ће да ме избави

ОНОЋЕЊЕ

Врх ми главе ноћно седа
Долом доли хоће бити
Црвен пожар не да снити

Талас траве ношен ветром
Дном се ока хоће свити
Зелен облак не да снити

Шум се шуме стере кругом
Лист у листу хоће спити
Шарен ветар не да снити

Дан ми кани трулој ноћи
Слеп се месец хоће скрити
Бујан бескрај не да снити